



VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD

VERGADERING VAN DONDERDAG 18 JANUARI 1996

Interpellatie van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het aangekondigde ozon-actieplan

VOORZITTER : De heer Dirk Van Mechelen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.40 uur.*

Interpellatie van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het aangekondigde ozon-actieplan

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Malcorps tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het aangekondigde ozon-actieplan.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, op 17 oktober jongstleden keurde de Vlaamse Raad unaniem een motie goed, die werd ingediend door mevrouw Van Den Heuvel en mezelf, over maatregelen inzake de hoge ozonconcentraties die deze zomer in Vlaanderen werden opgetekend.

De Vlaamse Raad volgde ons in onze vraag om de grote lijnen van een ozon-urgentieplan voor te leggen voor eind 1995. Hierbij was het onze bedoeling, zoals uitdrukkelijk aangekondigd, zekerheid te verwerven dat deze keer ruim voor de zomermaanden een pakket maatregelen klaar zou zijn. De publieke opinie in Vlaanderen had in de loop van de hete, ozonrijke zomermaanden van 1995 toch wel met enige verbijstering kennisgenomen van het feit dat de bevoegde ministers voor het nemen van maatregelen wilden wachten tot de ergste hitte voorbij was, namelijk tot in het najaar.

In het najaar kregen we inderdaad een waaier voorstellen voorgeschoteld, vooral van andere ministers op Vlaams en federaal niveau, die allen hun verbeelding de vrije loop lieten, maar van een gecoördineerd initiatief was niet veel te merken. Vandaar onze dringende vraag naar een gezamenlijk overlegd ozon-actieplan, en dit enige tijd voordat de volgende ozontoppen worden verwacht.

Mijnheer de minister, als ik u vraag naar een stand van zaken, is het omdat u als minister van Leefmilieu, krach-

tens het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 betreffende de verontreiniging van de lucht door ozon, verantwoordelijk bent voor de coördinatie van ozonpreventiemaatregelen, de informatie en alarmering van de bevolking inbegrepen. Dit moet uiteraard in nauw overleg gebeuren met de Interregionale Cel voor het Leefmilieu en de federale ministers. Wanneer gaat u de grote lijnen van een ozonplan voorleggen aan deze commissie en aan de Vlaamse Raad ? Ik vraag thans geen kant-en-klaar plan, wat ook niet werd gevraagd in de motie, wel de grote lijnen. Waarom ? Omdat hierover juist heel wat politieke discussie kan worden gevoerd. Dit is bijvoorbeeld al gebeleden bij gelijkwaardige plannen die werden voorgesteld in het buitenland. Als we deze discussie eind mei starten, mogen we eenzelfde spektakel verwachten als in Duitsland, waar de Bundestag en de deelstaatarlamenten vorig jaar tot ver in de zomer hebben zitten bekvechten over een Sommersmogverordnung, om uiteindelijk te stranden op een ozonwet die eigenlijk niemand voldoet. Als we ons dit jaar als politici niet belachelijk willen maken, dan moeten we deze discussie ruim op voorhand voeren en de bevolking op tijd de nodige informatie ter beschikking stellen via brochures en mediaspots. Het probleem is volgens mij te ernstig om het zomaar op zijn beloop te laten. Ik zal mijn hele betoog van vorig jaar niet nog eens integraal herhalen. De Agalev-fractie dringt aan op een preventieve aanpak vanwege de gevaren voor de volksgezondheid, maar ook omwille van de bewegingsvrijheid van de mensen op warme zomerdagen. Onze fractie vraagt dat de mensen veel vroeger zouden worden geïnformeerd, als er teveel ozon in de lucht zit. Ze is het eens met de resolutie van het Europees Parlement waarin staat vermeld dat, als de ozonconcentratie uitstijgt boven 180 microgram ozon per kubieke meter lucht, het autoverkeer moet worden beperkt en een noodplan in werking moet treden om de mensen in staat te stellen zich met het openbaar vervoer als alternatief te verplaatsen.

Ik wil vandaag enkel nog een drietal – naar ik hoop – nieuwe elementen aan de discussie toevoegen. Ten eerste is ozonvervuiling een gevaar voor bepaalde zwakkere

Malcorps

groepen in de samenleving. Vorige zomer is er terecht sprake geweest van oudere mensen en CARA-patiënten. We hebben erop gewezen dat vanaf bepaalde ozonconcentraties in feite alle mensen die zware inspanningen of fysieke arbeid in open lucht leveren, in gevaar zijn. Ik wil thans bijzondere aandacht besteden aan jonge kinderen.

Kinderen staan immers meer bloot aan alle vormen van luchtvervuiling en lopen meer risico op astma en andere gezondheidsschade, en wel om drie redenen. Zo hebben kinderen om te groeien relatief meer zuurstof nodig dan volwassenen. De ademfrequentie ligt hoger bij kinderen. De luchtdoorstroom is groter, waardoor ze ook relatief meer in aanraking komen met schadelijke stoffen. De relatieve hoeveelheid ingeademde lucht bij kinderen in rust komt, in relatie tot het lichaamsgewicht uiteraard, overeen met de hoeveelheid lucht die volwassenen, die zware lichamelijke arbeid verrichten, inademen. Kinderen staan door hun lichaamsbouw dus permanent meer bloot aan luchtvervuiling. Belangrijk lijkt me dat spelende kinderen relatief veel zwaarder worden getroffen door lucht- en in casu ozonvervuiling dan volwassenen in beweging.

Ten tweede is het immuuniteitsstelsel bij zuigelingen en jonge kinderen – en a fortiori bij kinderen in de moederschoot – onvoldoende ontwikkeld om aan bepaalde vormen van vervuiling voldoende weerstand te bieden. Bovendien wordt dit immuuniteitsstelsel in opbouw zelf bedreigd door milieuvervuilende stoffen. Ten derde staan kinderen over veel langere periodes bloot aan vervuiling dan volwassenen. Ze zijn veel vatbaarder voor een accumulatie van de vervuiling in het eigen lichaam. Uit studies blijkt dat een langdurige blootstelling aan troposferisch ozon op termijn blijvende longschade kan verwekken. In Duitsland lijkt men aanwijzingen te bezitten dat het aantal gevallen van bronchitis en longoedeem de voorbije jaren is toegenomen onder invloed van zomersmog. In de Verenigde Staten van Amerika onderzoekt men nu zelfs het verband tussen ozon en kanker. Een studie naar de hoge ozonconcentraties in Mexico-stad zou erop wijzen dat blootstelling aan ozon bij jonge kinderen de kans op de ontwikkeling van kanker aan de ademwegen aanzienlijk verhoogt.

In de medische literatuur over ozon is er de klassieke epidemiologische studie van de Amerikaanse zomerkampen voor schoolkinderen. Van deze kinderen, die in gebieden met hoge ozonwaarden verbleven, werd de longfunctie dag na dag gemeten en gecorreleerd met de ozonconcentratie van het uur ervoor. Daarbij werd een significante afname van de longfunctie gemeten en dit bij concentraties van 100 tot 150 microgram ozon per kubieke meter lucht, dus ver beneden de waarden die in Europa en België gelden. Deze bevindingen werden ook dichterbij huis, in Nederland, de laatste drie jaar vastgesteld door diverse onderzoekers, waaronder Hoek en Brunekreef. Ook zij

benadrukken dat schade al optreedt bij ozonconcentraties beneden de nu toegelaten normen. Canadese en Nederlandse onderzoeken hebben de band aangetoond tussen hoge ozonpieken en verhoogd ziekenhuisbezoek van kinderen met astmaproblemen. Daarom hechten we zoveel belang aan de gehanteerde grenswaarden voor vervuiling, rekening houdend met de zwakste groepen in de samenleving. Op dit punt wens ik extra de aandacht te vestigen.

Verder is het belangrijk te onderstrepen dat het ozonprobleem net als andere problemen van luchtvervuiling vooral in verkeersdrukte binnensteden optreedt. Het feit dat hogere gemiddelde ozonconcentraties worden gemeten buiten de steden, heeft vorig jaar misschien de verkeerde indruk doen ontstaan dat het ozonprobleem minder een stedelijk probleem zou zijn. Intussen weten we echter dat tijdelijke hoge ozonpieken op zich ook schadelijk zijn. Deze komen uiteraard veelvuldig voor in de steden. In de loop van de voormiddag worden snel hoge ozonconcentraties opgebouwd, zodat tussen 12 en 22 uur zeer hoge ozonconcentraties optreden in stedelijke centra. Deze worden pas in de late namiddag en 's avonds afgebroken door de stikstofoxyden. De afbraak door NO_x – stikstofoxyde – brengt in feite weinig soelaas, want hoge stikstofoxydeconcentraties zijn schadelijk voor de gezondheid, onder meer voor astmalijders. Professor Copius Peereboom, een Nederlands expert ter zake, hamert er dan ook op dat de ozon- en NO_x -concentraties samen moeten worden bekeken om een volwaardig beeld te krijgen van de vervuiling en de schade voor de gezondheid.

Volgens verschillende deskundigen kunnen we in het algemeen stellen dat bij luchtvervuiling en gezondheid eerder moet worden uitgegaan van gevaarlijke verontreinigingspieken door toedoen van giftige cocktails van diverse stoffen en gassen. Dit zowel 's winters als 's zomers. Een aparte benadering per vervuilende stof is voorbijgestreefd. Een meer integrale benadering is nodig. Zo bijvoorbeeld van de cocktail van zwaveldioxyde en roetdeeltjes in de zomersmog. De ozonmix is een ander goed voorbeeld. Dit is een mix van de stikstofverbindingen NO en NO_x , koolwaterstoffen, voornamelijk benzeen, en ozon. Men zou kunnen zeggen dat al deze componenten samen de zomersmog vormen. Ze zijn elk apart gevaarlijk, maar door hun onderlinge interactie worden de risico's voor de gezondheid nog acuter.

Tot slot haal ik nog aan dat de discussie over zin en onzin van verkeersbepalende maatregelen op korte termijn zeker in Duitsland uitputtend is gevoerd. De interpretaties van de beperkte experimenten die daar plaatsvonden, blijven natuurlijk verschillen. Alle specialisten zijn het er wel over eens dat het effect zienderogen toeneemt, als men maatregelen spreidt over langere periodes. Minister Demeester-De Meyer heeft hierover reeds een voorstel gelanceerd, dat voor een stuk wordt gesteund door de milieubeweging en door onze partij. Kiest men voor een geïntegreerde aanpak en beperkt men de doelstelling niet

Malcorps

tot een afname van ozonconcentraties, dan kan er weinig discussie zijn over de stelling dat zelfs tijdelijk opgelegde snelheids- of verkeersbeperkingen efficiënt zijn. Dit geldt nog meer voor de uitstoot van andere boosdoeners zoals benzene en NO_x (die overigens beide ook ozon-precursoren zijn) en voor de uitstoot van roetdeeltjes. Uiteindelijk is het allemaal een zaak van politieke wil.

Ten slotte nog een laatste woord over de in de motie opgenomen vraag om vanuit de Vlaamse regering ook aan te dringen op inspanningen op Europees niveau. Voor zover ik weet heeft de federale staatssecretaris voor leefmilieu, de heer Jan Peeters, dat inderdaad gedaan. En gelukkig beweegt er wat binnen de Europese Commissie en het Europees Parlement. De maatregelen die overwogen worden, zijn ongetwijfeld nuttig. Denk bijvoorbeeld maar aan het voorstel van richtlijn om het verlies van vluchtige organische stoffen bij het tanken aan benzinstations beter te ondervangen ; dat is de tweede fase van de zogenaamde VOC-richtlijn. En ik denk ook aan een gelijkaardige richtlijn om de uitstoot van solventen in industriële installaties te beteugelen. Er is ook nog een voorstel van richtlijn op komst in verband met de kwaliteit van de autobenzine en een wijziging van richtlijn 72/220 inzake nieuwe emissienormen voor wagens. Het zogeheten tripartite-overleg tussen de Commissie, de autoindustrie en de petroleumindustrie heeft de voorbereidende ronde zwaar gehypothekeerd. We hopen dat de Commissieleden Bangemann en Bjerregaard niet zullen zwichten voor de druk van de automobiel-lobby.

Het Milieu Directoraat-Generaal stelt overigens onomwonden dat het hoofdprobleem wordt gevormd door de ononderbroken uitbreiding van het automobielpark in Europa. Een park dat goed is voor ongeveer 120 miljoen wagens. Laten we ons niet van de wijs brengen door de klaagzangen van FEBIAC. De oplossing van FEBIAC is absurd : nog meer auto's, nog meer autokilometers. Schone technologieën alleen zullen niet volstaan om de luchtvervuiling, in dit geval de ozonvervuiling, de baas te kunnen.

Uiteraard steunen we deze Europese maatregelen, en hopen we dat radicale opties zullen worden gekozen. Toch herinneren we aan de resolutie die het Europese Parlement in juli 1995 heeft gestemd en waarin werd aangedrongen op een verlaging van de gehanteerde ozongrenswaarden. Gezien de wetenschappelijke gegevens die beschikbaar zijn, is dit vanuit een consequente toepassing van het voorzorgsprincipe volgens ons onvermijdelijk geworden. Mijnheer de minister, geachte collega's, er moet dringend een ozonplan worden voorgelegd.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, op 17 oktober 1995 vroeg de Vlaamse

Raad in een motie, gericht aan de Vlaamse regering, zo snel mogelijk werk te maken van een op preventie gericht ozon-actieplan. De Raad uitte bovendien de wens dat de bevolking snel over correcte informatie zou beschikken inzake de hoge ozonconcentraties. De grote lijnen van dit ozonplan moesten voor einde 1995 worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Met het oog op een integrale aanpak van de troposferische ozonproblematiek werd een interkabinettenwerkgroep opgericht. Deze werkgroep, die reeds vier keer vergaderde, besteedde veel aandacht aan het complexe vormingsproces van ozon. Ook de ozonmetingen van het immisiemetnet van de afgelopen zomers, en de toetsing van deze resultaten aan de Europese drempelwaarden, kwamen er aan bod. Andere besproken onderwerpen waren : de mogelijke maatregelen die we in Vlaanderen kunnen nemen om de ozongehalten te reduceren en de informatie aan de bevolking over de effecten op de volksgezondheid. Uit deze gesprekken bleek dat bij het nemen van reductiemaatregelen met verschillende gegevens moet worden rekening gehouden. Een reductie van de schadelijke stoffen (de stikstofoxyden of NO_x, en de vluchtige organische stoffen of VOS) leidt niet tot eenzelfde ozonreductie. Volgens de studie van professor Vinckier leidt een vermindering met 50 percent van alle NO_x-bronnen in België tot een daling van het ozongehalte met 15 percent. Anderzijds leidt een VOS-reductie met 50 percent tot een ozonreductie van 23 percent. Een gelijktijdige reductie van NO_x en VOS met 50 percent leidt eveneens tot een ozonreductie van 23 percent.

De vertraging, die optreedt tussen de lozing van de schadelijke stoffen en het optreden van de ozonpiek, waar ook de heer Malcorps naar heeft verwezen, vormt eveneens een belangrijk gegeven. Op het ogenblik dat hoge ozonwaarden worden gemeten kunnen geen maatregelen worden genomen om deze toestand onmiddellijk bij te sturen. Bovendien worden ozon producerende pollutanten over de grenzen heen getransporteerd. Lokale ingrepen hebben geen effect wanneer niet tegelijkertijd op internationaal niveau maatregelen worden genomen.

Het besluit is dus duidelijk : er is geen heil te verwachten van één geïsoleerde maatregel beperkt tot één sector. Er moet een substantiële reductie van de hoeveelheid NO_x en VOS – in de orde van 50 percent – worden gerealiseerd. De luchtvervuiling komende van het Ruhrgebied vormt een grote stroom van pollutanten, waar we voortdurend aan blootstaan : dit voorbeeld maakt ook duidelijk dat een grensoverschrijdende aanpak nodig is. De nodige maatregelen dienen in een Europees verband uitgewerkt te worden. Vlaanderen kan dan eventueel lokale accenten leggen. Het is echter een illusie te geloven dat dergelijke maatregelen op korte termijn kunnen worden genomen, zodat tegen de zomer van 1996 niet langer ozonoverschrijdingen voorkomen.

Omwille van de enorme kosten die een ozonactieplan voor Vlaanderen met zich mee zal brengen, en omwille

Kelchtermans

van het beperkte effect hiervan wanneer de maatregelen niet worden afgestemd op de timing die internationaal wordt gehandhaafd, dient de overheid prioriteiten te stellen. Binnen de Vlaamse regering werd beslist dat een aantal onderdelen van het rapport dat ik begin januari heb neergelegd, verder zouden worden uitgewerkt vooraleer het rapport aan de Vlaamse Raad wordt voorgelegd. Op 31 januari 1996 zullen we volgens afspraak een actieplan voorleggen aan de Vlaamse regering.

Intussen heeft de overheid niet stilgezeten en werden tal van acties recent doorgevoerd of voor de komende maanden gepland. Ten eerste, inzake de uitbreiding van immisiemetingen. Het aantal meetposten voor ozon in Vlaanderen werd met ingang van 1995 verhoogd van vier tot twaalf. Hierdoor kan de evolutie van het ozongehalte intensief worden gevolgd in heel Vlaanderen. In de toekomst overweegt de Vlaamse Milieumaatschappij nog een beperkte verdere uitbreiding van het ozonmeetnet. Tevens worden in dit meetnet metingen uitgevoerd van de veroorzakende stoffen, de zogenaamde precursoren NO_x en VOS. Vanaf 1995 werd gestart met continue metingen op 200 meter hoogte van ozon en NO_x te Sint-Pieters-Leeuw. In 1996 wordt een meetpost op grondniveau toegevoegd. Hierdoor verkrijgt men onafgebroken informatie over de verschillen in ozonconcentratie op 200 meter hoogte en op grondniveau. Dit zal leiden tot een beter inzicht inzake het optreden van verhoogde ozonconcentraties en het voorspellen van ozonoverschrijdingen.

Ten tweede, inzake een verbetering van de wetenschappelijke kennis heeft de Vlaamse overheid op het gebied van modellering twee initiatieven genomen. Enerzijds werd door de Vlaamse Milieumaatschappij aan het VITO een studieopdracht gegeven voor de ontwikkeling van een statistisch voorspellingsmodel voor zomer- en winter-smog. Dit model treedt in de lente van 1996 in werking. Anderzijds werd door de VMM aan het VITO de studieopdracht gegeven om een mesoschaalmodel voor Vlaanderen uit te werken. Met dit model wordt de verspreiding van ondermeer ozon over Vlaanderen gesimuleerd. De invloed van een aantal beleidsscenario's op de ozonconcentratie kan dan worden bepaald.

Er is ook een wetenschappelijk rapport in opmaak door professor Dr. C. Vinckier, een autoriteit ter zake, over de ozonproblematiek. In dit rapport wordt vooral aandacht besteed aan het ontstaan van ozon, de effecten hiervan op de volksgezondheid en de landbouw, en de kosten en baten bij het nemen van reductiemaatregelen. In opdracht van Aminal werd een driejarig multidisciplinair onderzoeksproject gestart door enerzijds het Instituut voor Scheikundig Onderzoek (ISO) en anderzijds het departement biologie van de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA), met de bedoeling inzicht te verwerven

over de impact van ozon in de omgevingslucht op de bosvitaliteit in Vlaanderen. Met het onderzoek wil men een idee krijgen van de schade die wordt veroorzaakt door ozon in relatie tot andere factoren, en drempelwaarden vastleggen voor de ozonconcentraties in de omgevingslucht, die een afdoende bescherming van onze bosgebieden moeten bieden.

Ten slotte werd, eveneens in opdracht van Aminal, door de Katholieke Universiteit te Leuven een omvangrijke studie begonnen over de maatregelen en de aanpak van het ozonprobleem in de Verenigde Staten van Amerika. Deze studie heeft tot doel na te gaan in welke mate de Amerikaanse bevindingen extrapolieerbaar zijn naar Vlaanderen.

Ten derde, met betrekking tot de verbetering van de informatieverspreiding werd de voorbereiding gestart voor de organisatie van drie provinciale informatiedagen voor de gemeentelijke milieumambtenaren en mandatarissen, die zullen doorgaan op 27 februari te Hasselt, op 5 maart te Gent, en op 12 maart te Zemst. Tevens werd door de Administratie Gezondheidszorg een informatiebrochure voorzien voor de bevolking en voor de geneesheren. Ten slotte zal vanaf de zomer 1996 het door het VITO ontwikkelde voorspellingsmodel worden ingeschakeld om, op basis van de ozonmetingen, ozonoverschrijdingen nauwkeuriger te kunnen voorspellen.

Ten vierde, inzake het nemen van ozonreducerende maatregelen. Voor de omzetting van de EU-richtlijn 94/63/EEG van 20 december 1994, betreffende de beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) als gevolg van de opslag van benzine en de distributie ervan vanaf terminals naar benzinestation, wordt een gepaste wijziging en aanvulling van de huidige titel II van het Vlarem voorzien. Bovendien is er ook de opmaak van het gewestelijk milieubeleidsplan 1997-2001, in uitvoering van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. In dit plan zullen de noodzakelijke structurele maatregelen worden gesitueerd voor een integraal milieubeleid. De voorgestelde maatregelen zullen, overeenkomstig de decretaal opgelegde timing, voor 1 mei 1996 aan de Vlaamse regering worden bezorgd. Ze zullen ook worden meegedeeld aan de Vlaamse Raad, de SERV, de MINA-Raad, de provincies en de gemeenten. Het ontwerp zal bovendien het voorwerp uitmaken van een openbaar onderzoek, vermoedelijk tijdens de maanden mei en juni 1996. Het gewestelijk milieubeleidsplan dient, na het doorlopen van de decretale procedure, uiteindelijk te worden vastgesteld door de Vlaamse regering. Dat zijn de elementen die tot hiertoe beschikbaar zijn.

De voorzitter : Dank u, mijnheer de minister. Wenst iemand na dit vrij uitgebreide antwoord het woord te nemen ?

Voorzitter

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Over een aantal aspecten van deze complexe materie bestaat er onenigheid in de wetenschappelijke wereld. Er zal bijgevolg nog heel wat studiewerk worden verricht. Maar verschuilt u zich daar niet een beetje achter ? Er bestaan namelijk al een heleboel internationale rapporten over deze materie. Ik ga er wel mee akkoord dat u informatie wenst over de specifiek Vlaamse situatie, maar dat zou geen excuus mogen zijn.

Ten tweede, wil ik toch waarschuwen, ik heb onder andere het rapport van professor Vinckier gelezen. Daarin vallen me twee zaken op. Eén, men minimaliseert een aantal resultaten van studies uit het buitenland. Men vermeldt ze in een voetnoot terwijl ze ons zouden moeten alarmeren. Als ik deze studies zelf nalees, blijkt uit de wetenschappelijke taal dat men zich ernstig zorgen maakt.

Twee, het rapport komt van een Centrum voor Economische Studie en ik vrees dat men zich te veel bezighoudt met de kosten-batenanalyse. Men komt tot een redenering die ik een beetje pervers vind : hoeveel hebben we er economisch gezien voor over om de overlast te beperken ? Men beseft dat er misschien wel wat effecten op de gezondheid zijn, dat we de bevolking misschien wel moeten waarschuwen. Daarvoor overweegt men een aantal defensieve maatregelen zoals binnen blijven en uitstellen van sportactiviteiten omdat andere zaken te duur zijn. Met zo'n logica komt men waarschijnlijk tot perverse conclusies.

U zal dit rapport wel niet integraal volgen, maar u heeft toch dezelfde woorden in de mond genomen. We moeten in elk geval onze prioriteiten vastleggen. We zullen enige economische nadelen ondervinden, maar onze eerste prioriteit is toch wel de volksgezondheid. Als we daar een prijs moeten voor betalen, is dat het gevolg van onverantwoord gedrag, van onzorgvuldigheid in het verleden.

De voorzitter : Wenst er nog iemand tussen te komen ?

De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Ik wil me gedeeltelijk aansluiten bij de heer Malcorps. Ik heb na de uitleg van de minister ook de indruk gekregen dat men zeer veel doet inzake het meten en het onderzoeken van het probleem. Als eerste maatregel denkt men aan het informeren en waarschuwen van de bevolking. Die informatie is er blijkbaar niet op gericht het probleem van overdadige ozonvorming te voorkomen maar op het verspreiden van mooie brochures. Men wil de bevolking waarschuwen terwijl men zou kunnen voorstellen of aansporen om het autoverkeer

te verminderen. Voor mij is de rol van een minister of een parlementslid niet beperkt tot het waarschuwen van de mensen als er zich een milieuprobleem voordoet. Het is onze taak om deze situatie te voorkomen. Ik wil u oproepen om concrete preventieve maatregelen uit te werken.

De voorzitter : Mijnheer de minister, op 31 januari wordt uw actieplan aan de Vlaamse regering voorgelegd, is het de bedoeling dat het actieplan naar de commissie komt ?

Minister Theo Kelchtermans : Ik geef gevolg aan de motie die zegt dat we dit plan ter beschikking van de Vlaamse Raad moeten stellen.

De voorzitter : En dat zal dan voorwerp van onze bespreking in commissie uitmaken ?

Minister Theo Kelchtermans : Het Bureau van de Vlaamse Raad zal daarover beslissen. Nog even dit. Ik denk dat we niet de indruk moeten geven dat we een wonderformule hebben die men elders niet heeft. Het geeft ook enig schuldgevoel wanneer ik hoor dat het dwaas is om zo'n evidente maatregelen niet te nemen. Ik denk dat het niet slecht is wanneer we kunnen steunen op een degelijke wetenschappelijke studie en wanneer we op de hoogte zijn van de kosten-batenanalyse. Men maakt zich even belachelijk door bepaalde preventieve maatregelen voor te stellen als door maatregelen te suggereren die het probleem aanvaardbaar maken. Ik heb de reacties gehoord op de voorstellen om 's zomers niet meer te schilderen en om pas na 22.00 uur te gaan tanken om de vluchtige organische stoffen te vermijden. De Vlaming vindt dat belachelijk als men geen wetenschappelijke rapporten kan voorleggen. Bovendien moeten we de grotere internationale dimensie van dit probleem erkennen. Ik pleit er dan ook voor dit grondig aan te pakken. De dag dat we met maatregelen naar buitenkomen, moeten we ons kunnen verantwoorden voor de extra inspanningen en extra kosten die we vragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

We gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.00 uur.*